

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska

Żądania wnoszących odwołanie

Wnoszące odwołanie wnoszą do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu w sprawie T-162/14;
- uwzględnienie żądania przedstawionego w pierwszej instancji i stwierdzenie nieważności zaskarżonego rozporządzenia w zakresie, w jakim dotyczy ono wnoszących odwołanie;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania poniesionymi przez wnoszące odwołanie i jej własnymi kosztami, zarówno w pierwszej instancji jak i w postępowaniu odwoławczym;
- obciążenie wszystkich pozostałych stron postępowania odwoławczego ich własnymi kosztami;

Tytułem subsydiarnym

- uchylenie wyroku Sądu w sprawie T-162/14;
- odesłanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd;
- orzeczenie, że rozstrzygnięcie o kosztach poniesionych w pierwszej instancji i w postępowaniu odwoławczym nastąpi w orzeczeniu Sądu kończącym postępowanie w sprawie;
- obciążenie wszystkich pozostałych stron postępowania odwoławczego ich własnymi kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

1. Sąd naruszył prawo, wymagając, aby wnoszące odwołanie wykazały, że mają interes prawny w podniesieniu zarzutów pierwszego i drugiego; w każdym razie Sąd dokonał błędnej kwalifikacji okoliczności faktycznych, ponieważ wnoszące odwołanie mają taki interes.
2. Sąd naruszył prawo, wymagając, aby wnoszące odwołanie wykazały, że mają interes prawny w podniesieniu zarzutu trzeciego; Sąd dokonał błędnej wykładni art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia 1225/2009 („rozporządzenia podstawowego”).⁽¹⁾
3. Sąd naruszył prawo, stwierdzając, że rozporządzenie 1168/2012 miało zastosowanie do postępowania antydumpingowego w niniejszej sprawie⁽²⁾; Sąd naruszył prawo, stwierdzając, że zaskarżone rozporządzenie nie było obciążone wadą za względu na nieustosunkowanie się przez Komisję do wniosku wnoszących odwołanie o uzyskanie statusu spółki prowadzącej działalność w warunkach gospodarki rynkowej.
4. Sąd naruszył prawo, pozwalając instytucjom na ustalenie cła antydumpingowego na poziomie kompensującym szkodę spowodowaną przez czynniki inne niż przywóz dumpingowy; Sąd naruszył prawo niesłusznie odwracając ciężar dowodu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. 2009, L 343, s. 51). Artykuł 7 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego został zastąpiony przez identyczny art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. 2016, L 176, s. 21).

⁽²⁾ Rozporządzenie (EU) Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1168/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 (Dz.U. 2012, L 344, s. 1).

**Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 28 lutego 2017 r. w sprawie T-163/14,
Canadian Solar Emea i in. przeciwko Rada, wniesione w dniu 8 maja 2017 r. przez Canadian Solar
Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc., Canadian Solar Manufacturing
(Luoyang), Inc., Csi Cells Co. Ltd, Csi Solar Power (China), Inc.**

(Sprawa C-237/17 P)

(2017/C 239/35)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszące odwołanie: Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc., Csi Cells Co. Ltd, Csi Solar Power (China), Inc. (przedstawiciele: J. Bourgeois, avocat, S. De Knop, advocaat, M. Meulenbelt, advocaat, A. Willems, avocat)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszące odwołanie wnoszą do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu w sprawie T-163/14;
- uwzględnienie żądania przedstawionego w pierwszej instancji i stwierdzenie nieważności zaskarżonego rozporządzenia w zakresie, w jakim dotyczy ono wnoszących odwołanie;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania poniesionymi przez wnoszące odwołanie i jej własnymi kosztami, zarówno w pierwszej instancji jak i w postępowaniu odwoławczym;
- obciążenie wszystkich pozostałych stron postępowania odwoławczego ich własnymi kosztami;

Tytułem subsydiarnym

- uchylenie wyroku Sądu w sprawie T-162/14;
- odesłanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd;
- orzeczenie, że rozstrzygnięcie o kosztach poniesionych w pierwszej instancji i w postępowaniu odwoławczym nastąpi w orzeczeniu Sądu kończącym postępowanie w sprawie;
- obciążenie wszystkich pozostałych stron postępowania odwoławczego ich własnymi kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Sąd naruszył prawo, wymagając, aby wnoszące odwołanie wykazały, że mają interes prawny w podniesieniu zarzutów pierwszego i drugiego; w każdym razie Sąd dokonał błędnej kwalifikacji okoliczności faktycznych, ponieważ wnoszące odwołanie mają taki interes.

Skarga wniesiona w dniu 10 maja 2017 r. – Komisja Europejska/Rada Unii Europejskiej

(Sprawa C-244/17)

(2017/C 239/36)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Gussetti, P. Aalto, L. Havas, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji Rady (UE) 2017/477 z dnia 3 marca 2017 r. w sprawie stanowiska, które ma zostać przyjęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Rady Współpracy ustanowionej na mocy Umowy o wzmocnionym partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Kazachstanu, z drugiej strony, w odniesieniu do ustaleń roboczych Rady Współpracy, Komitetu Współpracy, wyspecjalizowanych podkomitetów lub wszelkich innych organów⁽¹⁾,
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja podnosi, że dodanie proceduralnej podstawy prawnej w ramach Wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (WPZiB) w szczególności art. 31 ust. 1 TUE wymagającego jednomyślności narusza traktat w świetle jego wykładni dokonanej w orzecznictwie Trybunału.